

Ту съ лопатата конае,
Ту съсъ дългата мотичка,
Ту съ греблото пъкъ изравня
Вече готова лѣхичка.

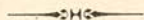
* * *

Рѣдко спира, дѣхъ поема,
Поизправи морно тѣло,
А потѣтъ обилно блика
По измършавѣно чело.

* * *

Градинарьтъ цѣло лѣто
Въ непосиленъ трудъ минава,
Но градината богато
За труда го награждава.

В. Ив. Стояновъ.

Кукла.

(Разказъ).

I.

Милка спестила.

илка, като си прѣброи още
около десетина пѣти паритѣ
и, увѣрена вече, че не ѝ лип-
сваше нито една стотинка,
отиде тичешкомъ при майка си.

— Мамо, казѣя тя, азъ спестихъ вече, ето ги
тука всичкитѣ пари: кога ще отидемъ да купимъ
куклата?

— Утрѣ, каза майка ѝ.